

1, 2, 3 HOPPA

Blijspel voor dames in vier bedrijven

door

ANKE STEFFERS

Met dank aan Toneelvereniging VIP uit Veelerveen

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **1, 2, 3 HOPPA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ursula - (30 tot 45 jaar) De drill-instructrice. Pittig, streng, kordaat, gaat niet akkoord met Nee.

Manager Jane - (50 tot 60 jr) Regelneef, houdt graag het overzicht en de controle. Draagt een geheim mee, wat een vreemde hobby blijkt te zijn.

Vikki - (30 tot 45 jaar) De knappe, sexy dame. Vies van alles (beestjes, toiletgebouw, de koeien rond de camping), make-up moet altijd goed zitten, voorzichtig met de dure kleren! Heeft kerel na kerel gehad.

Hedwig - (50 tot 65 jaar) De schlemiel. De onhandige, onnozele, wat te dikke dame. Zonder conditie. Niet tactisch, maar doodeerlijk.

Marin - (50 tot 65 jaar) De vredesstichter. De goedgezak. Dooft oplaaiende vuurtjes. Zeer verstandig, kordaat en enthousiast te krijgen voor alles.

DECOR:

Het decor moet een keer veranderen dus er moet een basis zijn met een groene achtergrond (bos / bomenrij). In het begin ligt er op de grond gras (groen tapijt). Vervolgens wordt het decor een bos. Met, als er ruimte voor is, een paar grote planten, stukken boomstam, paar grote stenen e.d.

Ook moet er nog een klein minipodiumpje komen. Onder een boom bijvoorbeeld. Maakt niet uit waar, maar in ieder geval op een plek waar het hele publiek het kan zien.

OPMERKING AUTEUR:

Het stuk is geschreven op spelers in bepaalde leeftijdscategorieën. Komen de leeftijden niet overeen met de speelsters van de groep, dan kan dit, zonder problemen, aangepast worden. Hier en daar moeten in de dialogen dan wel teksten aangepast worden.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF DEEL A

(opmerking: Bij het opzetten van de tenten kan het zijn dat, door het soort tent, bepaalde teksten niet helemaal kloppen. Dit moet dan even aangepast worden)

(Jane komt op. Zij draagt een koffer en een tasje. Ze legt de bagage op de grond en opent de koffer. Zelf gaat ze met haar rug naar het publiek toe zitten. Uit de koffer pakt ze een klein koffertje. Ze kijkt om zich heen of ze iemand ziet, waarna ze het kleine koffertje met een code openmaakt. Ze kijkt weer voor zich. Ze rommelt in het koffertje en haalt er wat uit (publiek ziet het nog niet))

JANE: Jullie moeten ervoor zorgen dat ik het volhoud, zo lang van huis... zo lang van jullie allemaal... Pff, de eerste verschijnselen zijn al zichtbaar... *(wat Jane vasthoudt, houdt ze dicht bij haar gezicht, maar als Marin begint te praten, stopt ze het snel terug en stopt ook het koffertje heel snel terug in de grote koffer. Marin komt op met een echte soldatentas (zo'n grote groene))*

MARIN: Wow, dit is echt een toffe plek. *(Jane probeert haar schrik te verbergen en gaat rechtop staan)* Mooi die bomenrij erachter. En een prachtige kleur gras. En... even zien... De zon komt in het oosten op. En dat is... daar. Heerlijk, bijna de hele dag zon.

JANE: Al zullen we niet veel bij onze tenten kunnen zitten, Marin.

MARIN: Al zijn het maar vier keer vijf minuutjes per dag. Dan is het al genieten. Was u al aan het uitpakken?

JANE: Eh... nee hoor, ik checkte gewoon even... mijn bagage...

MARIN: Het survivallen kan, wat mij betreft, beginnen. *(zet haar tas op de grond en maakt de open)* Ik heb overal aan gedacht. *(terwijl ze het zegt, pakt ze de spullen tevoorschijn)* Een knijpkat, geen batterijen nodig. Touw, karabners, elastieken, katrollen; stel dat we de bergen in gaan. Blikjes eten, gasstelletje en lucifers. Een veldfles en zuiveringstabletten voor het geval we geen water kunnen koken en ook een theedoek om het water te zuiveren. Oh, en natuurlijk Xifaxan voor het geval ik aan de diarree ga. En natuurlijk mijn Zwitserse zakmes, met alles erop en eraan, de beste die er is.

JANE: Je hebt je wel heel erg goed voorbereid.

MARIN: Een goede voorbereiding is het halve werk.

JANE: Je bent vast iets nuttigs vergeten. Je ondergoed of sokken of zo.

MARIN: Meestal vergeet ik mijn pyjama. (*rommelt in haar tas en haalt er een koeienmotief pyjama uit*) Vandaag niet!

JANE: Heb jij enig idee waar Hedwig en Vikki nu toch weer blijven? (*kijkt op haar horloge*) We zijn al te laat vertrokken doordat Vikki terug moest voor haar 'kind'. En nu verliezen we weer tijd. Dat past niet in het strakke schema...

MARIN: Vikki loopt op haar pumps. Ik geloof dat ze bij de eerste stap in het gras al met haar stiletto-hakken bleef steken.

JANE: We gaan een week survivallen. Wie bedenkt het dan om op hakken te vertrekken?

MARIN: Al heeft Vikki driehonderd paar schoenen. Daar zit geen praktische, stevige schoen bij, hoor. Zullen wij vast beginnen met het opzetten van de tent?

JANE: Ik eh... een tent opzetten?

MARIN: Ja, of wilt u vannacht onder de blote hemel slapen?

JANE: Nee... ik... eh... Een tent opzetten? Een kind kan de was doen. Toch?

MARIN: Bent u natuurlijk niet gewend. Waar ging de laatste cruise heen? Curaçao?

JANE: Ik heb best wel eens gekampeerd, hoor.

MARIN: In de tuin toen u acht was met de buurjongen.

JANE: Hoe weet jij dat? Ik bedoel... Dat is toch ook kamperen?

MARIN: Op zich... (*vanaf achter de coulissen, nog niet zichtbaar dus*)

HEDWIG: Weet je hoe zwaar dit is?

VIKKI: Jij bent hier degene met het gewicht. Niet ik!

HEDWIG: Ik loop al bijna vijf minuten zo met je. Ik trek dit bijna niet meer.

VIKKI: Kijk uit voor die koeienvlaai! Een gat in de weg. Au! Hé voorzichtig!

HEDWIG: Loop dan lekker zelf! En trouwens, dit is een grasveld, geen weiland!

VIKKI: Wat zie ik dan daar, een stukje verderop? Van die vieze, graaiende, herkauwende, loeiende zwart-witte wandelende vachten. (*Hedwig komt op en trekt Vikki achter zich aan in een bolderkar. De twee hebben geen bagage bij zich, maar Vikki heeft wel haar beautycase vast*)

MARIN: Hedwig, je bent toch geen trekpaard?

HEDWIG: Nee, en ik heb ook geen trekhaak op mijn rug.

VIKKI: Zijn we er?

HEDWIG: Vikki wil haar nieuwe schoenen niet vies maken. (*laat zich achterover in het gras vallen en hijgt uit*)

JANE: Dan trekt ze haar pumps uit. Vikki, de hele week staat in het teken van werken en vies worden. En de week is al begonnen.

VIKKI: Ha ha, dat geldt niet voor mij, hoor. En nee, dat is niet egoïstisch bedoeld. Iemand moet bij de tenten blijven om op te passen en diegene zorgt ook voor het ontbijt en het avondeten. Ik zal wel elke morgen broodjes halen en ik zorg dat er 's avonds warm eten is: Chinees, een keer pizza, patatjes moet ook kunnen. Als jullie moe en gebroken terug keren van jullie survivaltrip staat jullie warme hap klaar. En vooruit, de afwas zal ik er ook nog bij doen.

MARIN: En dat doe je natuurlijk allemaal in je bikini.

VIKKI: Het wordt inderdaad mooi weer deze week, dus een beetje bruin bakken neem ik op de koop toe.

JANE: Vikki, dat heb je dan toch echt verkeerd gedacht.

VIKKI: Jane, dit is toch een teambuilding-week? Ik build me helemaal suf.

JANE: Iedereen doet mee aan alles.

VIKKI: Dat meen je niet.

MARIN: Hoe lang blijf je nog op je luie gat in dat karretje zitten?

VIKKI: Moet je kijken wat een blubberbende. Mijn pumps zullen direct afgeschreven zijn als ik daarin ga staan.

MARIN: Dan trek je je pumps uit en stap je met je blote voeten op dat overheerlijke, frisse gras.

VIKKI: Leg dan even een kleedje of iets dergelijks op de grond.

MARIN: Steek je voeten maar uit. Dan zal ik je pumps uit doen.

VIKKI: (*fel*) Waag het niet ze aan te raken! Die schoenen houd ik aan. Die krengen hebben 350 euro gekost.

JANE: Kom op, dames. Hier hebben we geen tijd voor. De tenten moeten nog opgezet en ingeruimd worden. En er staat voor vandaag ook nog van alles op het programma. Mevrouw Elfers komt zo en dan moeten we er klaar voor zijn.

VIKKI: Elfers? Wat is dat nou voor naam?

MARIN: Nee, Vikki van der Spek is een fraaie naam. Kijk maar uit dat je geen Karel van der Boon trouwt.

VIKKI: Hè?

MARIN: Dan wordt het Vikki van der Spek-Van der Boon. (*lacht*)

VIKKI: Marin, ik wist niet dat jij humor had. Je moet je eigen cabaretshow beginnen. Nodig je vrienden uit, dan kom ik ook alleen.

JANE: Waar is jullie bagage?

HEDWIG: (*blijft liggen*) Nog bij de [hijg] auto. Ik moest haar [hijg] vooruit trekken.

MARIN: Jullie hebben zelfs een bolderkar gehoord.

VIKKI: Die was al bezet. Er kon niets meer bij.

MARIN: Dat geloof ik meteen.

VIKKI: Maar het belangrijkste heb ik meegenomen. Mijn kindje (*houdt beautycase omhoog*)

MARIN: Als jij net zo goed voor kinderen zou zorgen als voor je beautycase, had je er inmiddels wel vier rondlopen.

VIKKI: Aan mijn lijf geen polonaise. Kinderen zorgen ervoor dat je lichaam van een prachtig, strak vel met spieren in een plumpudding in een melkkoe in een lobbenzak met theezakjes verandert. Daar begin ik niet aan! (*Marin pakt uit haar tas een kampeerkleed en legt deze naast de bolderkar op de grond*)

MARIN: Hup Vikki, uit die bolderkar.

JANE: Marin, laat je toch niet door Vikki vertellen wat je doen moet!

MARIN: Nee, ik denk aan wat we vandaag nog allemaal moeten doen. De bagage van deze dames moet zelfs nog gehaald worden.

HEDWIG: Doe maar even [hijg] rustig aan. Ik [hijg] lig nog wel even fijn hier.

VIKKI: Hedwig, de bagage staat onbeheerd bij de auto. Dat kan echt niet, hoor. (*Hedwig wil weer oprabbelen*)

MARIN: Lekker laten staan!

HEDWIG: (*zakt weer terug*) Precies, wat er van mij staat, stelt toch niks voor. Allemaal tweedehands troep. Het staat mij daar best. En wordt het gejat, dan is er nog niks verloren.

JANE: Haal gewoon even zelf je bagage op, Vikki.

HEDWIG: (*zonder overeind te komen*) En die van mij ook, Vikki. Gebruik de bolderkar maar.

VIKKI: Hedwig, toe, alsjeblijft! Mijn koffers bevatten allerlei kostbaarheden. Die kunnen niet onbeheerd achterblijven.

HEDWIG: Ik houd je niet tegen...

JANE: Dames!

MARIN: Vikki, zit je nu gewoon, zonder enig kleedje of handdoek in die bolderkar?

VIKKI: Hoezo?

MARIN: Denk je eens in wat daarmee allemaal vervoerd is. Echt niet alleen koffers. Kinderen die in het bos gespeeld hebben, een hond die net gezwommen heeft en even uit moet rusten; opoe, incontinent als jewelste, die een tukkie doet...

VIKKI: (*gilt en springt vanuit de bolderkar op het kleedje*) leuw ieuw ieuw. Ruik dan! Ik stink helemaal. Naar natte hond, naar schijtluiers. leuw ieuw ieuw.

MARIN: Maar je bent tenminste eindelijk die kar uit...

HEDWIG: Mooi! Die bagage komt zo. Ik moet mijn moeder even bellen dat ik goed aangekomen ben.

VIKKI: Je moeder?

MARIN: Maar die is toch... ze weet het toch allemaal niet meer zo goed?

HEDWIG: Stel dat ze net een helder moment heeft... *(Ursula Elfers komt op. Kordaat wandelend. Gekleed als een echte akela, rugtas op haar rug, verrekijker en stopwatch om haar nek, een hoed op haar hoofd tegen de brandende zon. Hedwig kijkt haar even geschrokken aan en wacht dan af)*

URSULA: Gutenmittag meine dames. Wilkom op camping Boerenbont. Mein naam is Ursula Elfers. Ich ben jullie coördinator diese week. Waarom staat hier nog kein tent overeind? Over vijf minuten moeten we das bos in.

VIKKI: Hebben jullie bediendes in dienst?

URSULA: Entschuldigung?

VIKKI: Die bagage van gasten sjouwen.

JANE: Excuseert u mij voor het gedrag van mijn medewerkers. Vikki haar bagage staat nog op het parkeerterrein bij de auto. En ze kan er niet heen lopen, omdat ze haar pumps niet uit wil doen. En ook Hedwig's bagage is achtergebleven, omdat ze Vikki in de bolderkar hiernaartoe moest trekken, omdat anders Vikki's nieuwe pumps vies werden.

VIKKI: En mijn bagage is, zeg maar, nogal waardevol.

URSULA: Oh boy, dit wordt een zware week... Jongedame, of je gaat mit die pumps je bagage ophalen of ich loop er zelf heen en gooi ze zo die container in, omdat het das terrein vernield.

VIKKI: Hallo, wij zijn hier te gast.

URSULA: En ich ben hier de baas. Was wordt het?

HEDWIG: Ik ga mijn spullen toch ook maar even halen. Anders moet ik vannacht in mijn nakie slapen. Iets wat ik trouwens thuis altijd doe, nou ja, nu even niet, want ik ken Gerard nog niet zo goed. Maar met de kou van vannacht...

VIKKI: Hallo, je ligt naast mij vannacht. Ik wil niet naast een naakt vrouwmens liggen.

MARIN: Dat zou eens een keer iets anders zijn, hè Vikki? Na al die mannen die je al eens naast je in je bed aantrof 's morgens?

JANE: Dames, we lopen achter op schema. En dit achterlopen wordt met de seconde meer. Schiet eens op!

MARIN: Vikki, ik pas wel op je schoenen. *(Vikki beweegt niet)*

URSULA: *(in haar walkietalkie)* Ursula voor die technische dienst. Technische dienst, graag even nach das parkeerterrein gaan en daar wat verlaten koffers afhalen.

VIKKI: Ho stop! Dat gebeurt niet. *(zucht)* Verdorie, ik moet er wel aan geloven. *(Vikki doet haar schoenen uit, waarna ze zeer aarzelend en traag haar teen in het gras zet)*

URSULA: *(gaat achter haar staan – luid schreeuwend)* En hup, ein zwei drei. Hup ein zwei drei. *(van schrik springt Vikki direct met beide voeten het gras in. Iedereen lacht, behalve Vikki)*

HEDWIG: Ik loop met je mee, Vikki.

VIKKI: Ik vind het nu al niet leuk meer!

URSULA: Binnen twee minuten sind jullie terug. Elke seconde later staat voor ein setup. En dat geldt voor die hele groep. Die tijd gaat nu in. *(drukt op een stopwatch)*

MARIN: *(enthousiast)* Wat gaat dit een enige week worden...

VIKKI: Nou!

MARIN: Kijk uit Vikki. Koeienvlaai op drie uur.

VIKKI: *(schrikt)* Waar? Waar?

MARIN: *(wijst naar een koe heel in de verte)* Die koe daar heeft net zijn chocoladefabriek geactiveerd.

VIKKI: Marin! leuw! *(Vikki rent bijna af. Hedwig volgt een stuk rustiger. Marin en Jane lachen)*

URSULA: Goed, das waren Vikki und Hedwig. Und wie zijn jullie namen?

JANE: Ik ben Jane van Zeil, manager op de afdeling Abonnementenverkoop van Van der Graaf.

MARIN: Marin Sanders, secretaresse van mevrouw Van Zeil.

URSULA: Ach so. Weet vast dat diese week iedereen gelijk ist. Wat jullie functies ook sein. Iedereen gaat afzien, bikkelen, keihard werken. No mercy!

MARIN: Nou mevrouw Van Zeil, we mogen aan de bak.

URSULA: Und het is dus ook geen Frau Van Zeil voor jullie. Het is gewoon Jane. En gewoon Marin. Jullie zijn diese week een team, kein laag und hoog, kein meneer und mevrouw, kein manager of secretaresse. Start vast met jullie tent. Want jullie kunnen individueel punten verdienen und in duo's. Gebruik die situatie in die eigen voordeel.

JANE: Juist. Een tent. Met stokken. En met zeil. Ik heb echt al wel eens een tent opgezet.

MARIN: We doen het samen, mevrouw Van... ik bedoel... Jane. Jee, wat klinkt dat raar. Ik heb u nog nooit... Jane genoemd.

URSULA: Ook kein u. Gewoon jij.

MARIN: Natuurlijk mevrouw Elfers... eh... mevr... ik bedoel... hoe moet ik u noemen? (*Ursula schudt haar hoofd*)

URSULA: Aan het werk! (*Jane en Marin halen uit hun koffer / tas alle tentspullen. Ze beginnen te rommelen met de stokken, het doek en het grondzeil*)

URSULA: Die twee dames hebben nog maar tien seconden.

JANE: Laat die setups maar komen. Die doe ik volop in de sportschool.

MARIN: Sport u op een sportschool?

URSULA: Jij!

MARIN: Eh... jij...

JANE: Al jaren. En ik tennis ook nog.

URSULA: Ein, zwei, drei, vier, fünf...

VIKKI: (*rennend op met haar bagage*) We zijn er. We zijn er! Stop met tellen!

URSULA: Sechs, sieben, acht.

VIKKI: Ho stop! We zijn er toch?

URSULA: Ich zie Hedwig nog nicht...

VIKKI: Maar ze liep... net zat ze nog vlak achter me...

URSULA: Zehn, elf, zwölf.

VIKKI: Daar is ze al! (*Hedwig komt op. Niet alleen met een rugtas. Ze draagt ook nog een koffer en een boodschappentas*)

MARIN: Hedwig, til je nu alsnog Vikki haar spullen?

HEDWIG: (*beetje hijgend*) Een deel maar. Zij had ook al twee koffers vast.

JANE: Wat moet je met al die koffers?

URSULA: Iedereen op die rug op das gras en zwölf setups.

VIKKI: We waren maar twaalf seconden te laat.

URSULA: Dus ook maar zwölf setups. Das is kinderspel.

HEDWIG: Wat is dat ook weer precies, setups?

JANE: Doe mij maar na, Hedwig.

MARIN: Mevrouw van Z... eh... Jane gaat naar de sportschool, Hedwig. Die weet het precies.

HEDWIG: Jane, wie is dat? (*Ursula schudt nogmaals haar hoofd. De vier dames gaan naast elkaar op de grond liggen. Vikki treuzelt met gaan liggen*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto